

عنوان مقاله:

بررسی و جایگاه اصول معماری پایدار و نقش مردم در بوجود آمدن شهر خلاق

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

میر رسول حسینی اقدم - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان

علی کارگر - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی صوفیان و عضو باشگاه پژوهشگران دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان

سمیرا پوریاس - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران، دانشگاه شهیدمدنی

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری در دهه 1970 میلادی، نتیجه آگاهی بشر نسبت به مسائل محیط زیست و مشکلات فرهنگی اجتماعی و اقتصاد میباشد. یکی از -مهمترین اهداف توسعه پایدار و معماری ارگانیک، حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن است و تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده میشود. آنچه که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است، رویکرد معماری پایدار نسبت به مسائل محیطی است؛ هر چند که جدا کردن این موضوع از سایر جنبه های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، کاری دشوار است. با اینکه نتایج بحرانهای امروزی به خوبی شناسایی شده اند ولی بسیاری از راه حل های ارائه شده نسبت به مشکلات محیطی در معماری پایدار، به نظر ناکارآمد و ناقص می یابند. چرا که با وجود ارائه راه حل هایی که در جهت رفع مشکلات محیطی بر می آید، اما رویکرد آنها نسبت به طبیعت همچنان گسسته است و ارزش همیشگی طبیعت احیا نشده باقی می ماند. نگاه انسان نسبت به طبیعت، همان جهان بینی یا بینش او میباشد که در روش و مشی او منعکس میگردد. لذا ابهام ها و نواقص تئوریک که در مفهوم معماری پایدار وجود دارند، میتوانند مانع مهمی در جهت حفظ محیط زیست باشند. هدف این تحقیق، جستجوی نظری های زیست محیطی توسعه پایدار و معماری پایدار میباشد که در نهایت در مقایسه با برخی ازنگرشها و دیدگا ها نسبت به طبیعت قرار میگیرد تا نواقص آن تکمیل گردد. به این ترتیب این مقاله ابتدا به اهداف توسعه پایدار و معماری پایدار میپردازد و راهکارهای آن را ارائه می نماید تا نواقص آن را دریافته و خط مشی کاملتری را پیشنهاد دهد. هر چند توسعه پایدار ریش های اکولوژیکی و اقتصادی و فرهنگی اجتماعی - دارد، ولی با جستجو درباره معضلات پیش روی انسان معاصر و راه حل آنها در معماری پایدار، نقش طبیعت هر چه بیشتر آشکار میگردد. درانتهای این نوشتار طبیعت و معنای گسترده آن مورد بررسی قرار گرفته است که میتواند تعیین کننده رابطه سه گانه انسان، طبیعت و معماری باشد. اساس و پایه زندگی نوین شهری روبه رشد، خلاقیت و استعدادپروری است. طراحان و برنامه ریزان شهری باید بتوانند قابلیت های زمانی و مکانی شهری را، در حصول کیفیات و کمیات مطلوب زندگی خلافا نه به کار گیرند. این امر تک بعدی نیست، بلکه چند متغیره است و مستلزم پژوهش و کنکاش و سرمایه گذاری فیزیکی و اقتصادی است. در این مقاله سعی شده است، این مسأله را به چالش درآوریم و تمام ابعاد آن را روشن سازیم. در ابتدا به تعریف خلاقیت میپردازیم. سپس یکسری اصول را معرفی میکنیم که هر شهری برای افزایش محیط بالقوه خود و تبدیل آن به محیط بالفعل و مبتکر، باید آنها را داشته باشد. در نهایت نتایج و ضروریات شهر خلاق را در 8 سطح تفسیر و تبیین میکنیم. امید است که شاهد بازتاب تاثیرات مثبت این مقاله در طراحی و برنامه ریزی های محیطی و شهری باشیم

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، فرهنگ عمومی مردم، شهر خلاق، خلاقیت، اقتصاد پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491709>

